

Forhandlingen genoptoges.

Aksel Møller: Kommunevalgene viste, hvor ringe udsigt der er til, at et enkelt parti kan erobre flertallet i Danmark. De viste også, at selv en så gammelkendt konstellation som den, vi har kendt i 1930'erne mellem socialdemokrater og radikale, vil være henvist til mindretalsindflydelsen. Den politiske kamp i Danmark står derfor først og fremmest om, hvem der evner at præstere det største mindretal, som kan samle sig om en politik.

I anledning af det ærede medlem hr. Axel Kristensens tale i går ønsker jeg at gøre nogle bemærkninger om forholdet mellem venstre og det konservative folkeparti, og jeg vil gerne her sige, at jeg finder meget, som forener, og mindre, som skiller. Ansigt til ansigt med den kamp, som mere og mere uundgåeligt trænger sig på mellem den nuværende regering og oppositionen, finder jeg større anledning til at sætte en streg under det, som forener os, end under det, som skiller os. Jeg vil derfor meget advare mod, at man nu forsøger at konstruere et modsætningsforhold mellem det konservative folkeparti og venstre om selve den aktuelle økonomiske situation og dens politiske krav. Der er efter min opfattelse ikke et sådant modsætningsforhold. Det er ganske ligetil, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen ønsker at begrunde, hvorfor venstre ikke kunne støtte vort forsøg på at fremkalde en afgørelse tinget og regeringen imellem i sidste uge, men det er efter min mening ikke hensigtsmæssigt at give befolkningen den falske forestilling, at venstre og det konservative folkeparti ikke kan samarbejde om løsningen af de aktuelle problemer omkring den hårdt anspændte økonomiske situation. Hvem andre kunne sådanne konstruktioner være til ære og glæde for end regeringen?

Jeg har iøvrigt i de sidste dages presse-diskussion lagt mærke til, at et yndet middel til en sådan luftig konstruktion af forskellige standpunkter er at foregøgle, at vi ser forskelligt på toldpolitikken. Lad mig derfor sige, at vi er enige i, at vejen ud af den toldpolitiske misère for Danmark under en videre liberalisering ikke er en forhøjelse af Danmarks todsatser. Alle bestræbelser, som i øjeblikket udøves for at skaffe toldparitet gennem nedsættelse af de vesteuropæiske todsatser, møder den varmeste støtte også hos os.

Jeg henstiller derfor til rette vedkommende, at man ikke af hensyn til underordnede taktiske interesser konstruerer sig

frem til afstande, som kun kan føre til, at den nuværende regering er sikker på også efter et valg at beherske det største mindretal i dette høje ting.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen gjorde jo netop et forsøg på at konstruere ikke-eksisterende divergenser mellem os. Senere i denne tale skal jeg give ham et mere indgående svar derpå. På dette sted må det være nok, at jeg udtrykker min forundring over, at venstres ordfører finder vor mistillidsdagsorden sidste uge ufor-svarlig og dårligt forberedt. Vi havde jo i grunden blot anvendt den samme fremgangsmåde, som venstre anvendte den 8. april i fjor. Vi havde fulgt det samme skema med føling mellem partierne, før dagsordenen blev fremsat, som venstre fulgte, eller rettere, som venstre skabte den 8. april i fjor. Det var omkring ved den samme tid, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde, at han fandt vel, at en vareforsyningslov var en nødvendighed, men venstre ville ikke give en vareforsyningslov til denne regering. Eller for at tidsfæste i erindringen stemningen fra dengang: det var nogle måneder, før venstres formand erklærede, at vi havde en så landsskadelig regering, at han ville styrte den ved den først givne lejlighed. Må jeg have lov at sige, at jeg synes, at venstrevikingerne nu er blevet nøjsomme. De foretrækker hyggen ved arnen fremfor Hildurs leg. Jeg ønsker dem en snarlig helbredelse og opstandelse fra sottesengen, for det er min overbevisning, at venstres styrke er en interesse også for det konservative folkeparti ud fra den fællesopfattelse, som vi har af de økonomiske problemer.

Men venstre afviste jo ikke vor dagsorden forleden med nogen kritik af denne dagsordens indhold; tværtimod sagde det ærede medlem hr. Himmelstrup som sit partis ordfører, at han fandt, at der var meget rigtigt i den; „men det, vi har imod den,“ sagde han, „er, at den er ganske utidig.“ Han mente altså, at et andet øjeblik ville være mere gunstigt end det, vi havde valgt, og den afvisning, der fandt sted i form af den dagsorden, der blev vedtaget af det høje ting, var jo en afvisning, som gik på det rent tekniske, nemlig på spørgsmålet om tidspunktet, og ikke på det politiske, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man fandt den politik, regeringen førte, tilfredsstillende. I modsætning til det ærede medlem hr. Axel Kristensen, der var venstres ordfører i går, mente altså venstres ordfører for en uge